

Bli venn med døden

Av Michael

kanalisert av Shepherd Hoodwin

Oversatt av Av Per Henrik Gullfoss

**Overvinn den frykt du måtte ha
for å møte mannen med ljåen.**

En av grunnene til at en sjel kan utvikle seg til å bli mer finstemt og bevisst gjennom en rekke jordiske inkarnasjoner er at jordelivet ofte er rått, grovt og levd uten bevissthet. Her nede er det svært lett å bli distraheret vekk fra det som er sant og finstemt. Som oftest må du ta et bevisst valg hvis du skal unngå å bli fullstendig nedsunken i uvesentlige og grove distraksjoner.

Det er en berømt sang om New York, som sier at hvis du kan lykkes der kan du lykkes hvor som helst. Nesten det samme kan sies om å ha en rekke liv på jorden. Dette er ikke den vanskeligste planeten man kan velge å fødes på, men den er av de mest distraherende. Blant dem hvor det er vanskeligst å huske hva som virkelig er sant og ekte. Hvis du er i stand til å være klar og bevisst om det som er sant og ekte midt i bråket fra alt

”Det er i grunnen ganske genialt å plassere en evig sjel i en avgrenset kropp og gi sjelen den utfordringen det er å våkne inne i denne kroppen. Til å begynne med må man med nødvendighet bli forvirret av kroppens innebygde alarmsystem, som alltid varsler om mulig død. Dette alarmsystemet er bygd for å hindre at kroppen dør før tiden er moden til det.”

det som forstyrrer viser det at du har utviklet en anvendbar evne som du alltid vil beholde. Konsekvensen er at når alt blir lettere, når distraksjonene er fraværende eller færre, så vil du i tillegg til å være klar over det som er ekte og sant også verdsette det høyere og involvere deg sterkere i det.

En av yndlingshistoriene til menneskene er å fortelle hva som skjer når man lar seg styre av ungdommelig idealisme og optimisme. Jo yngre du er, jo kortere tid er det siden du forlot det astrale plan, et sted hvor det som er sant og ekte ikke er så uklart som i den fysiske virkelighet. Det vil ikke si at alle som er i ikke fysisk form forstår det som er ekte og sant, det bare har seg slik at det er lettere å ha illusjoner på det fysiske plan. Jo eldre du er, jo lengre du har vært ”nedsunken” i det jordiske, jo hardere vil du antagelig måtte arbeide for å holde deg ”ung i hjertet”. Du trener både på å høste fordelene av økt innsikt

og forståelse som alder kan bringe og på å unngå å bli for distraheret av de begrensede illusjonene.

Den fysiske kroppen, som i seg selv er en storslått og kompleks skapning, er programmert i den hensikt å gi deg den lærdom du er i ferd med å ta i mot. Det inkluderer mange ting som tåkelegger det som egentlig er sant og ekte og dermed gir deg muligheten til å trene på å finne det ut på egen hånd.

Det er intet galt med det fysiske, heller ikke med kroppen – den fysiske kropp er ikke uren, den er rett og slett det den er ment å være. En begrenset skapning som, på samme måte som alle dyr, til slutt vil dø. Noe som er helt passende. Det er i grunnen ganske genialt å plassere en evig sjel i en avgrenset kropp og gi sjelen den utfordringen det er å våkne inne i denne kroppen. Til å begynne med må man med nødvendighet bli forvirret av kroppens innebygde alarmsystem, som alltid varsler om mulig død.

Dette alarmsystemet er bygd for å hindre at kroppen dør før tiden er moden til det. Med en gang sjelen forstår hensikten bak det hele, slutter den å ta det så alvorlig, men fortsetter å respektere det. Men før sjelen våkner i kroppen vil personligheten ofte bli vettskremt når den forstår at den kommer til å dø. Dette er selvfølgelig verken en overraskelse eller et problem for den evige sjelen. Det hender dog iblant at denne skrekken for den kommende død, som kan være åpenlys eller mer snikende, leder personligheten til å søke en lettelse og dermed søke mot den oppvåkningen som vil tillate en fredeligere tilstedeværelse i kroppen.

Gjennom sin lek med skjeletter og andre dødssymboler er Halloween helgen (karneval hvor man feirer de dødes dag), spesielt blant de unge, et forsøk på å oppløse noe av denne underliggende dødsangsten. Bevissthet er ofte smartere enn vi gir den kredit for å være. I den amerikanske tradisjonen er det en

Michael er en sjelegruppe bestående av 1050 sjeler som er ferdig med sine liv på jorden. Deres kunnskap bringes til menneskene via kanaliseringer. Det er flere som kanalisierer Michael.

Shepherd Hoodwin (bildet over) er en amerikansk forfatter og spirituell lærer som har spesialisert seg på å kanalisere Michael. Han kan også kommunisere med avdøde, hjelpere, ditt høyere selv og dyr. Han har skrevet flere bøker.

**Link til Shepherd Hoodwin:
www.summerjoy.com**

**Noen linker om Michael:
www.michaelteachings.com
michaelteachings.ning.com**

sammenheng mellom dødssymbolene og slike gledelige ting som å spise godsaker og underholde. Det er en måte bevisstheten bruker for å si, spesielt til de unge: ”Du kan ta litt lettere på hele denne dødsgreia.”

Det er en rekkefølge av høytider i den kristne tradisjonen som er ganske ”smarte”. Nær vintersolverv feirer man fødsel (Jul). Om våren, tidlig nok til at man husker fødselen som ble feiret, utforsker man døden, men det følges øyeblikkelig av at man feirer gjenfødelse (Påske). Det dette egentlig sier til underbevisstheten er: ”Ja, du ble født inn i den fysiske verden og derfor vil du dø, men etterpå vil du antagelig gjenfødelse; Uansett vil du bli gjenfødt på den måten at døden på det fysiske plan er gjenfødsel på det astrale, så uansett er det bra.”

Vi har snakket om den falske personligheten, som vanligvis kalles ego, eller enda mer korrekt det falske ego, siden det også finnes et sant ego – ego betyr

egentlig bare jeget. Uansett så vil alle forstå at hvis du sier at den eller den har et stort ego, så mener du at personen er oppblåst og usann. Falsk personlighet er en passende del av læringen som skjer på det fysiske plan. Det er en kilde til smerte som kan motivere individet til å søke etter å vekke sjelen inne i kroppen. Ting går jo aldri helt som de skal for egoet. Det kan virke sånn til tider, men det som er oppblåst må jo synke sammen før eller siden. Egoet lager mye ståhei rundt sin frykt for å dø, siden det jo kommer til å dø. Hvis sjelen våkner i kroppen slik at det falske egoet dør før den fysiske død, så er det grunn til feiring, selv om egoet ikke er helt enig. Egoet er, vi kan si det slik, kun et knippe av nevrosen som nytteløst prøver å holde døden unna og gjøre seg selv viktig, mens det i høyden er et temporært redskap for vekst og utvikling.

De som identifiserer seg med denne falske personligheten vil, kan hende, ganske ulogisk, overbevise seg om at selv

om de vil dø så kan de allikevel oppnå et slags evig liv. Rike folk kan for eksempel håpe at de fortsetter å leve hvis de får en bygning oppkalt etter seg, men hvis du titter litt på det, så er det hele ganske syltynt. De fleste av de som vil bruke huset i fremtiden vil ikke en gang ha noen interesse for vedkommende bygningen er oppkalt etter, så det er i sannhet ikke mye å rope hurra for med den slags udødelighet.

Sjelen vet selvfølgelig allerede at den er evig og at alt på det fysiske plan før eller senere vil bli resirkulert. Resirkulering er kanskje et bedre ord for det vi snakker om (enn død). Mennesker er i stadig stigende grad klar over at resirkulering er noe positivt, mens det gamle ”fra støv er du kommet til støv skal du bli” lyder noe mer depressivt. Selv om det jo egentlig er resirkulering det snakkes om, siden ressursene på det fysiske plan blir tilgjengelige så en ny sjel kan bruke dem til å forfine sin bevissthet.

Det er ikke slik at hele sjelen plutselig bråvåkner. Det er også uhyre sjelden at oppvåkning er 100 %. I folk flest blir det en blanding. Deler av jeget ser mer våkent mens andre deler slumrer videre. Så alle som er her har fortsatt litt falskt ego --- og det er helt fint.

Det er egoet som kommer i konflikt med andre egoer. Det er ikke mye konflikt mellom sjeler. Ikke-kroppslige sjeler – de som er på det astrale plan på heltid mellom livene eller før eller etter syklusen av liv, kommer fint overens. Ikke nødvendigvis fordi de er så utviklet, men fordi sjelen når den ikke er holdt fast av den menneskelige kropp ikke er begrenset. Derfor finnes ikke det stresset som oppstår når du er i en fysisk kropp. Kropper har behov, som når de ikke dekkes leder til lidelse og derfor til konflikt. Du har et manuskript for konflikt hvis du har et menneske som er sultent og på jakt etter noe å spise, mens et annet menneske lagrer mat med tanke på sine fremtidige behov. På det

”Det er ikke slik at hele sjelen plutselig bråvåkner. Det er også uhyre sjelden at oppvåkning er 100 %. I folk flest blir det en blanding. Deler av jeget ser mer våkent, mens andre deler slumrer videre. Så alle som er her har fortsatt litt falskt ego --- og det er helt fint.”

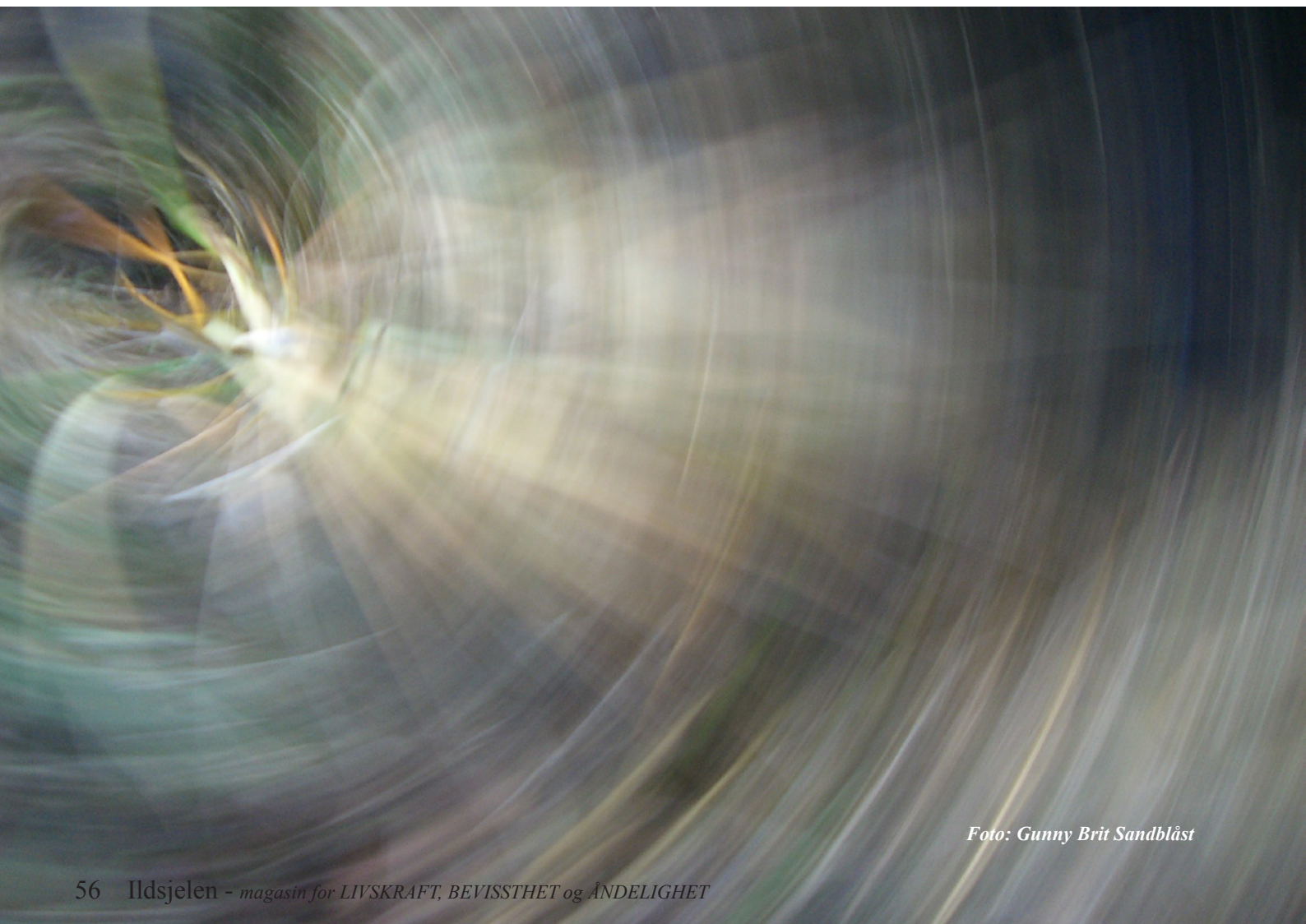
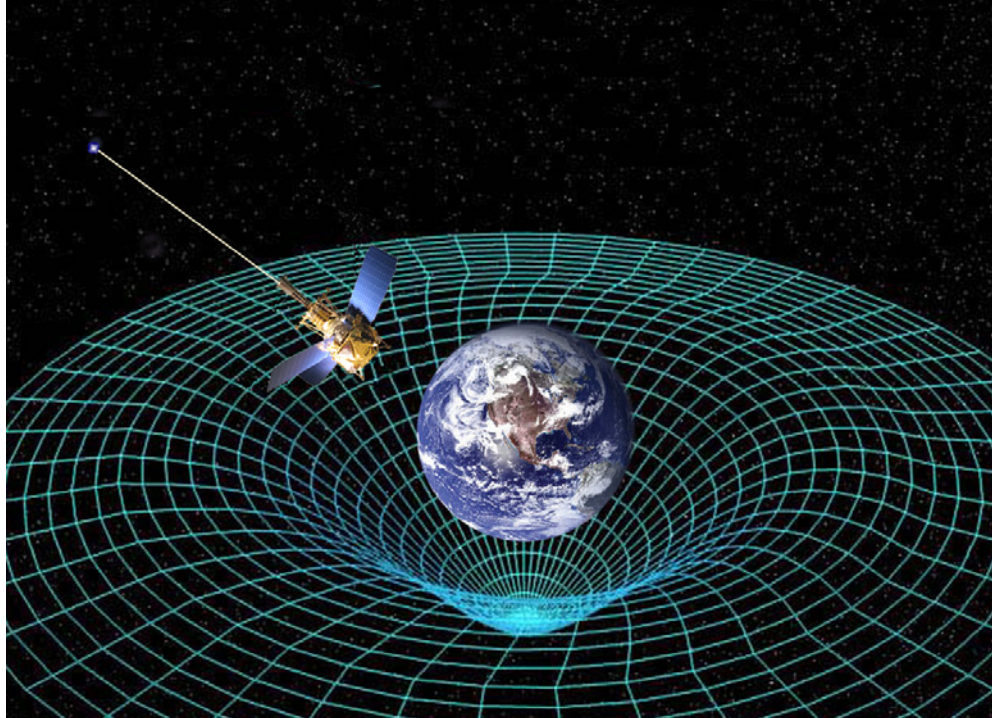

Foto: Gunny Brit Sandblåst

astrale plan er det ikke noe behov for mat, så denne typen konflikt vil rett og slett ikke oppstå. Det er ganske enkelt årsaken til at ikke inkarnerte sjeler går så godt overens. Hvis de ikke har samme type bevissthet så kan de rett og slett velge å ikke være sammen. Det hele er rett og slett hyggeligere, men ikke så fremmede for vekst og utvikling.

Når du på det fysiske plan konfronteres med et scenario hvor det som utspiller seg er "hva vil du gjøre når du er sulten og det ikke er nok mat?" Du vil være gitt alle slags muligheter til å våkne. Å være nødt til å velge vil si at du må engasjere deg. Du blir gitt muligheten til å skille det sanne fra det usanne, noe du ikke ville hatt hvis du ikke var i den falske konstruksjonen som skapes gjennom at du lever i en dødelig dyrekropp. Det er selvfølgelig slik at andre dyr enn mennesket også blir sultne, og at de noen ganger konkurrerer og slåss for føden. Men de er ikke konstruert for å utfor-

Det er helt naturlig for deg å ønske å lære hvordan du kan ta mer tilfredsstillende valg. Som din bevissthet blir mer kompleks vil du kanskje oppdage at å vinne en kamp om hvor noen andre må

tastisk, som er ensartet for alle innenfor denne trosretningen (i hvert fall for alle gode og rettroende). Kropps-personen er kanskje ikke i stand til å vekke sjelen skikkelig opp, men den vil fungere

”Til å begynne med er det kanskje interessant, ja til og med fascinerende, å erfare hva kroppen driver med på et dyrisk nivå. Men med tiden kan det rett og slett bli kjedelig. Derfor har det seg slik at det i kropps-personen utvikler seg en slags kløe etter å forstå mer og bli mer bevisst.”

ske en lang rekke valg rundt hva de gjør med saken. De vil enten overleve, eller de overlever ikke. I det store og hele er ikke deres levealder særlig stor uansett. De gjør sitt beste for å klare seg, men hvis de ikke gjør det så vil de med tid og stund få en ny kropp. Det er ikke et følelsesladet problem siden de rett og slett ikke er bygd for at det skal være det.

Sansende skapninger, her siktet mot de som også fungerer mer intellektuelt, kompliserer saken. Det er nettopp denne kompleksiteten som gjør det så interessant. Folk flest liker fortellinger i tv, bøker, filmer o.s.v. Før medias tid måtte folk huske disse historiene og viderefortelle dem. Det var sett på som så viktig at historiefortellerne var høyt verdsette medlemmer av ett hvert samfunn. Du holdt ikke folk i åndeløs spenning hvis du fortalte en enkel historie om to sultne personer som slåss om mat. Hvor den ene til slutt drepte den andre og så spiste maten. Grunnen til at denne historien ikke er så spennende for mennesker (selv om den antagelig ville utfolde seg på denne måten i dyrenes verden), er at du blir tiltrukket av historiene som kaster lys over valgene du konfronteres med i ditt eget liv.

dø, i det lange løp ender opp med å ikke være så tilfredsstillende? Dyr kan også velge å samarbeide fremfor å konkurrere. Men siden de ikke er så veldig analytiske, vil de ikke tenke så nøye over hva som skjedde hvis de kom i kamp og den ene vant over den andre. Det er rett og slett noe som skjedde, ikke en grunn til å fundere over valgene som ble tatt.

Mennesker er ikke i seg selv så veldig analytiske. Ikke alle vil reflektere over fortidens erfaringer eller føle anger over å ha tatt valg som er langt fra tilfredsstillende sett i et lengre perspektiv. Dog er det slik at sjelen ønsker å ha en rikere erfaring gjennom å bli mer åndelig våken i kroppen. Til å begynne med er det kanskje interessant, ja til og med fascinerende, å erfare hva kroppen driver med på et dyrisk nivå. Men med tiden kan det rett og slett bli kjedelig. Derfor har det seg slik at det i kropps-personen utvikler seg en slags kløe etter å forstå mer og bli mer bevisst.

Med tiden vil dette inkludere å utvikle en sterkere bevissthet om kroppens død. En religiøs tro kan være "holdere" i bevissheten til mer bevissthet er utviklet. Et eksempel kan være forestillingen om at når kroppen dør så vil alle møte noe fan-

bedre når den har en forståelse av at det finnes noe hinsides den fysiske kroppens livsløp. Uten det kan det bli slik at egoet gis frie tøyler til å gå berserk, så en slik tro vil gi noen holde og balansepunkter. Denne troen kommuniserer til mennesker at hvis de lar egoet gå berserk og utfolde seg så nådeløst det kan finne på i sin ensoprete søken etter å overleve, så kan det føre til en pris som må betales etter døden. Sjelen tiltrekkes kanskje av denne typen religiøs lære for å få hjelp til å komme seg forbi rendyrket egoisme.

Spedbarn er absolutt selvpoptatte, og det er slett ikke utiltalende, siden det er en helt passende tilstand å være i for et spedbarn. Men som sjelen krever mer tilfredsstillende erfaringer på det fysiske plan vil den gripe mot noe som leder forbi ren egoisme. I begynnelsen vil det dog ikke være veldig sofistisert.

Det finnes selvfølgelig ihuga ateister som fordømmer disse trossystemene og sier. "La oss kalle en spade for en spade og innse at det er det rene og skjære tullball". Det finnes som oftest en implisitt moral under som sier at det er verdifullt å være et godt menneske, selv om du ikke får belønning for det etter døden. Sjelen er kanskje tiltrukket av et

Foto: Gunny Brit Sandblåst

”Sjelen kan våkne i kroppen uansett hvor du er på din reise, når personen plutselig oppdager at han/hun ikke er sin kropp. Dette kan skje selv med babysjeler. Når det er en dyp og vedvarende erfaring kalles det å være ”opplyst.”

slikt trossystem, hvis den tidligere har vært for fasttømret i religiøse doktriner som ikke lengre skapte gode omgivelser for dens utvikling.

Noen vil bruke et slikt fravær av tro som påskudd for å vende tilbake til større egoisme, men som sjelen utvikler seg videre, vil ikke det føles særlig o.k. Det er rett og slett ikke i samsvar med hvor sjelen er i sin utvikling. Ren selvishet kan føles bra for en helt ny sjel. Men en ung sjel har allerede litt mer erfaring og vet at alt har konsekvenser. Noen som tar grådigheten sin til ekstreme punkter i en slik situasjon (som ikke troende) vil kanskje oppleve å vende tilbake til en tilstand av religiøs besettelse for å prøve å forandre på det.

Sjelen kan våkne i kroppen uansett hvor du er på din reise, når personen plutselig oppdager at han/hun ikke er sin kropp. Dette kan skje selv med babysjeler. Når det er en dyp og vedvarende erfaring kalles det å være ”opplyst”. Det er for de fleste kun en forbigående opplevelse siden sjelen enda ikke har utviklet de kvalitetene som skal til for å holde denne bevisstheten i møtet med alle distraksjoner og forvirrende valg den konfronteres med.

Men til og med et ørlite glimt av sjelens synspunkt, som jo vet at den er evig, kan ha en velgjørende innflytelse på utviklingen gjennom et liv og sjelens generelle utvikling. Det skyldes ganske enkelt at det rett og slett føles bedre å være våken i kroppen. Det gir fred – mens ego-selvet aldri har absolutt fred. Det er alltid vaktfullt opptatt av å unngå døden. På et visst punkt blir dette gammelt nytt, men når det skjer er ikke det samme for alle sjeler.

Få er de sjeler som har kunnet opprettholde en oppvåkning innefor miljøet dannet av religiøse institusjoner. Det finnes dog muligheter for gløtt av denne tilstanden gjennom forskjellige ritualer. Chanting, som skjer noen steder, vil for eksempel iblant kunne stilne hjernen og slik forårsake et glimt av det evige. All typer vakker musikk kan midlertidig løfte personen ut av sine distraksjoner. Noe av verdens vakreste musikk har blitt skrevet innefor religiøse institusjoner.

Religiøse institusjoner fungerer også politisk og kulturelt – de har veldig mye verdslig makt, spesielt der hvor de kan dominere. De som er høyt oppe i

hierarkiet i religiøse institusjoner har mye verdslig makt, spesielt blant sine egne tilhengere. De kan skremme andre med frykt for å holde på denne makten. Men det er tross alt de små glimt som gis av det evige gjennom musikk, ritualer, bønn og seremonier som gjør at de fleste blir værende. Bønner en midlertidig fokusering av hjernen mot det den tror er mer høyverdig, noe som kan skape en åpning for essens(sjelen).

Mye religiøs tro er feilaktig, men det er også feilaktig å tro at det å eliminere religiøs tro ville fjerne overtro og barnslige forestillinger. Så lenge mennesker er barnslige og fulle av overtro vil de bare skape nye barnslige systemer fulle av overtro, hvis de gamle av en eller annen grunn blir fjernet. I det kommunistiske Sovjetunionen og Kina gjorde regjeringene for eksempel sitt beste for å fjerne/ utslette religion, selv om de aldri lyktes helt. Alt de fikk utført var egentlig å erstatte den ene barnslige overtroen med en ny samling av barnslige og irrasjonelle troer. Det finnes rett og slett ikke noen annen mulighet så lenge det ikke er tilstrekkelig antall sjeler som har våknet. De som ikke har våknet trenger en eller annen form for tro som fokusholder for sin bevissthet.

Å slutte fred med døden er et avgjørende punkt på sjelens reise gjennom det fysiske planet av eksistens. Enda viktigere er det å være bevisst om at du, som den evige sjelen du er, i dette øyeblikket, akkurat her og nå – kan velge å oppleve livet som vakkert og gledesfylt. Selv når du må håndtere alle distraksjonene i den fysiske verden, kan det være kjærlighet og stor skjønnhet. Når døden blir akseptert kan man i sannhet leve.

For mange vil det å leve livet fullt og helt si at de er velstående og berømte og kan oppleve livet som en fest uten ende... Eller det kan være noe helt annet... i den ytre verden. Slike saker er kanskje på sin plass for sjeler som er meget unge, eller som har blitt veldig holdt tilbake i sine liv. Dog er det slik at mer utviklede sjeler opplever at de kan leve fullt og helt uansett hva som skjer på det ytre plan. Hvis du er invalid og lever på et lite rom, men er våknet i kroppen, vil du ha en totalt annerledes opplevelse av det enn en som bare er oppmerksom på egoet. Alt blir mye mer levende, selv med slike begrensninger. Du legger merke til detaljer, visuelt og verbalt. Et lag av undertrykkelse har blitt skrellet bort og alt blir mer livaktig: Smak, lukt, hørsel og farger. Skjønnheten i et enkelt objekt, naturlig eller lagd av mennesker kan begeistre deg. Det

kan være et enslig blad, konsistensen av tre, et stearinlys eller lukten av mat.

Det betyr ikke at du slutter å ønske å gjøre ting i den ytre verden. Men som din sjel våkner i kroppen vil du ikke følge dine ambisjoner på samme måte. Du kan fremdeles ønske å oppnå saker og ting, men du vil ikke gjøre det for å føle deg udødelig.

Din drivkraft er heller at det å gjøre ting gir deg mulighet til å erfare enda mer av din kreativitet og evner. De gir rett og slett kjøtt og blod til din opplevelse av å være en evig sjel som for øyeblikket er inkarnert. Hvis det ikke tar den form eller går i den retningen du opprinnelig hadde tenkt deg, så er du allikevel fornøyd med det du oppnår. Målet har betydning, men opplevelsene langs veien står i fokus. Sluttproduktet tar da egentlig vare på seg selv.

Det du har lest nå er en forenklet oversikt over denne utfordringen. Det er ganske selvinnsende at det å bli venner med døden ikke er en lett sak for mennesker å oppnå. Hvis det hadde vært lett ville menneskeheten for lengst ha oppnådd det. Det å få en større forståelse av hvordan dette kan virke vil allikevel kunne hjelpe deg til å være mer våken. •

Forslag til meditasjon

Vi inviterer deg til å føle din egen livlighet i dette øyeblikket. Se for deg at du er den evig sjel som du er, og at du er mer våken enn du tidligere var i ditt distraherete kroppslige jeg. Legg merke til at du stråler ut gjennom øynene dine slik at din tilstedeværelse berører alt du ser. Legg merke til hvordan det kjennes. Føl hvordan din evige tilstedeværelse strekker ut gjennom din hørsel og omfavner all lyd du hører. Legg merke til sensualiteten i det å strekke seg ut gjennom din følelse av å berøre noe i den fysiske verden. Legg merke til gleden av å puste.

Vær oppmerksom på at du, akkurat nå har evig liv. Det er ikke noe du trenger å finne. Du er evig akkurat nå og i live akkurat nå. Du har alltid vært det og vil alltid være det. Du hadde kanskje glemt det, men nå husker du. Du er i ferd med å våkne i kroppen. Legg merke til hvor godt det kjennes.

